

A játék hatása

A játék során a játékra a szervezet belső feszültsége készíti mind a gyermeket, a feszültséget kiváltó tényezők azonban már eltérőek. Feszültséget kiváltó tényezők lehet: az általános aktivitás szükséglete, a kíváncsiság, a kutató késztetés, az „én akarom” csinálni, „én idézem elő” motívum, a nyerni, győzni akarás feszültsége.

A játék örömforrás, erős és kellemes érzelmi állapotot hoz létre az egyénben. A felhalmozott feszültséget jó a játékkal levezetni. Az átélt kellemes élményt jó újra eljátszani, akár többször is, mert így válik megismételhetővé. Csak addig fontos a gyermek számára, csak addig okoz örömet, amíg a feszültséget a játékkal le nem vezette. A kellemetlen élménytől való megszabadulás is örömet okoz a gyermeknek.

A játék önkéntes, szabadon választott tevékenység, amelynek ötleteit a gyermek környezetéből meríti.

A játék személyiségfejlesztő hatása abban áll, hogy a játékciók során a gyermek értelmi erői működnek, érzelmi képességei fejlődnek. Szociális képességei a társas együttlét során alakulnak, a játék a személyiség pszichés struktúrájának minden elemét (képzelet, emlékezet, gondolkodás, érzelem, beállítódás stb.) mozgósítja.